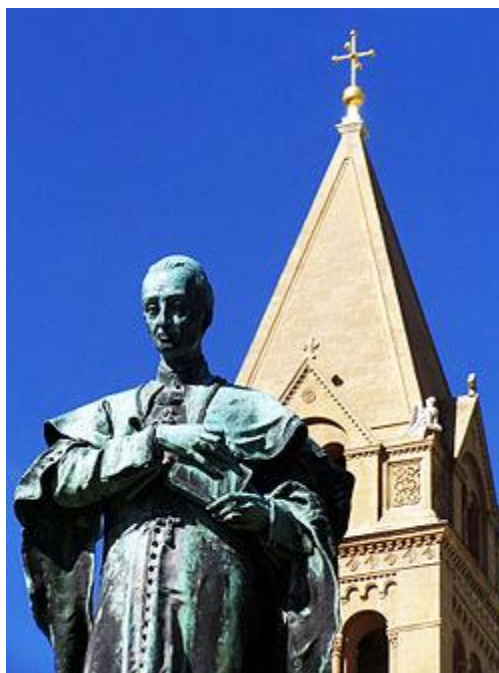

Báró Szepesy Ignác pécsi püspök

Négyesi báró **Szepesy Ignác** (névváltozata *Szepessy Ignác*; Eger, 1780. augusztus 13. – Pécs, 1838. június 16.) bölcseleti és teológiai doktor, erdélyi, majd pécsi megyéspüspök, a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagja.

Báró Szepessy Sámuel, kerületi táblai ülnök és vattai Battha Antonia fia. 1795-ben az egri egyházmegye növendék-papjai közé lépett és Pesten a filozófia, Bécsben a teológia doktorává avatták fel. 1803. május 29-én szentelték pappá, de még felszentelése előtt az egri szemináriumban a tanulmányok igazgatója, később érseki szertartó és titkár lett. 1805. január 26-án egri plébánossá nevezték ki. 1808. november 29-én kanonokká, majd borsodi főesperessé s kispóposttá, 1820. április 9-én Egerben erdélyi püspökké avatták és ugyanekkor I. Ferenc király valóságos belső titkos tanácsosi rangra emelte. Különös gondot fordított növendékpapjai nevelésére és a szemináriumra saját jövedelméből évenként 10 000 forintot áldozott, iskolákat, templomokat építtetett.

Az egyházmegyei fegyelem előmozdítására 1822-ben egyházmegyei zsinatot tartott és megyéje részére *Statuta* címmel törvénykönyvet adott ki. Célja nem a világtól elvonult egyház, hanem a világra nyitott egyház megvalósítása volt. Ilyen értelemben előrevetítette a több mint másfél évszázaddal későbbi második vatikáni zsinat szellemiségét.

1828-ban pécsi püspökké nevezték ki. Első dolga volt egyházmegyéjét beutazni; útjában magyar, német és horvát nyelven tanította a népet. Tanítóképző intézetet állított fel és, miután nem sikerült kísérlete, hogy a győri főiskolát Pécsre helyeztesse, új líceumot alapított. A líceum számára 100 000 váltó forintot díszes palotát építtetett, amely 1832-ben készült el. A líceumnak 251 260 váltó forintot adományozott, végrendeletében is azt tette örökösévé. Tanárai számára szakkönyvtárakat rendezett be s a Klimó-féle nagy könyvtárt is oda helyezte, megajándékozva azt 400 darab könyvvel, 400 ásvánnyal és számos éremmel.

Hazafiságát ékesszólóan bizonyítja, hogy az 1825–27-es pozsonyi országgyűlésen szeptember 14-én elsőként szólalt fel magyar nyelven. Hasonlóan nemes megnyilvánulása volt az 1832–36-os országgyűlésen egy a magyar nyelvet erőszak nélküli tanítás által terjesztő külön intézet felállítását ajánló beszéde. 1830-ban a Magyar Tudományos Akadémia tanácsába, 1831. február 15-én az első ülésben tiszteleti taggá vették fel. Az akadémia jövedelmét 1832-től évi 600 forinttal növelte. 1835-ben a Szent István-rend középkeresztjét nyerte. A líceum tőszomszédságában 50 000 forintot nyomdát rendezett be. 1835-ben papjaival újrafordította a Szentírást és elrendelte az anyakönyvek magyar nyelven történő vezetését. Kiemelkedik irodalmi munkássága is. A keresztény tudomány röviden című munkája Pesten jelent meg 1832-ben. Egyházi beszédek címmel négykötetes prédikáció gyűjteményét is megjelentette. Ezt már Pécsen a püspöki nyomdában nyomták 1839-40-ben.

Szepesy püspök kétszer is járt Bátán bérmakörútja során. 1828-ban és 1834-ben is bérmált Bátán, s prédikált a híveknek a szószékről. Az 1828-as béрмаút során vizitációt is tartott. Ebben részletesen leírta a plébánia fekvését, történetét, vallási viszonyait, a plébániatemplom állapotát, és berendezését, a plébániát, az iskolát és a tanító házát, a plébánián található anyakönyvek és iratok állapotát, a plébános jövedelmeit, az alapítványokat, szobrok és a temető állapotát.